

ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନ୍ଦୀ

ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 21, 2002

[ଏମ୍. ବି. ଶାହ, ବିଶେଷ ପ୍ରସାଦ ସିଂହ ଏବଂ ଡି. ଏମ୍. ଧର୍ମଧାରୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988 : ଧାରା 99 ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନାର ଧାରା 80 ଏବଂ ଖଣ୍ଡ 7 ଏବଂ 7-A /

ଅନୁମତି ପତ୍ର – ମିନି ବସର ପରିଚାଳକ- ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା- ଧାରା 80 ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଉଦାରୀକୃତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ-ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା କିଛି ମାର୍ଗ ସଂରକ୍ଷଣ କରୁଛି-ବୈଧତା-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଏହି ଯୋଜନାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଜନହିତରେ ଏକ ଦକ୍ଷ, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ, ମିତବ୍ୟୟୀ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସମନ୍ୱିତ ସଡ଼କ ପରିବହନ ସେବା ଯୋଗାଇବା-କେବଳ ଏହି ଅନୁମାନ କରି କିଛି ମାର୍ଗ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଏପରି ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ- ପ୍ରତିଯୋଗିତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ ।

ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନାର ଖଣ୍ଡ 7 ଏବଂ 7-A- ପ୍ରୟୋଜ୍ୟତା-ବିଚାର କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 80 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଚଳିତ ଉଦାରୀକୃତ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ମିନି-ବସ୍ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କମିଶନର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତେ କରିବା ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କମିଶନରଙ୍କୁ ମାମଲା ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ପରିବହନ କମିଶନର ପୁଣି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଅପିଲୀୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆଞ୍ଚାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲୀୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲାକୁ ପୁନଃ ବିଚାର ପାଇଁ ଅପିଲୀୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଗଦୀପ ସିଂହ ଇତ୍ୟାଦି ବନ୍ଦୀ ଜାଗିର ଚାନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି [2001] 8 SCC437 ରେ ତାଙ୍କ ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜଗଦୀପ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ : 1.1.ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଯୋଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁଥିରେ (a) ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସେବାର ପ୍ରକୃତି; ଏବଂ (b) ପ୍ରସ୍ତାବିତ କ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ମାର୍ଗ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ଉପାୟ ଦେଇ ଅନୁମତି ରାଜ୍ ନ ହେବା ଉଚିତ, ଅନ୍ୟଥା ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 80 ର ଉପ-ଧାରା (2) ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିପକ୍ଷ ହେବ । [690- E- F]

1.2. ଖଣ୍ଡ 7- A କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ଏକ ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ସେବା ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଉକ୍ତ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ, ତେବେ କୌଣସି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଖଣ୍ଡ 7 ଏବଂ 7-A କୁ ଏକତ୍ର ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ବୁଝାପଡ଼େ ଯେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରାମ କିମ୍ବା ଏକ ସହର କିମ୍ବା ଏକ ପୌରପାଳିକା ସହିତ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଏକ ଗ୍ରାମକୁ ବ୍ଲକ ମୁଖ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏକ ପୌରପାଳିକା କିମ୍ବା ସହର ସହିତ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ମାର୍ଗ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଜଗଦୀପ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଖଣ୍ଡ 7 (a) କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 99 ସହିତ ସଙ୍ଗତ । [690- C- D- F- G]

ଜଗଦୀପ ସିଂହ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଜାଗୀର ଚାନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି, [2001] 8 SCC 437 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ କରାଗଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2326-2328/2002 ।

C.W.P. ସଂଖ୍ୟା 14509, 16579, 16642/1999ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 30.3.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

C.A. ସଂଖ୍ୟା 2329-2330 ଏବଂ 2331/2002 ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷ ପକ୍ଷରୁ ପରାଗ ପି. ତ୍ରିପାଠୀ, କୁମାରୀ ସୁଧା ପାଲ, ରାନୀ ଛାତ୍ରା, କୁମାରୀ ଅନୁସୁୟା ସାଲ୍‌ଖାନ, କୁମାରୀ ଏସ. ଜାନାନୀଙ୍କ ପାଇଁ କୁମାରୀ ପ୍ରିୟା କୁମାର, ଆର.କେ. କପୁର, ଅନୀସ୍ ଅହମ୍ମଦ୍ ଖାନ୍, ରୋହିତ ଏଚ୍. କପୁର, ଗୁଡ଼଼ଜିଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆର୍ ପାଇଁ ରାଜେଶ୍ କେ. ଶର୍ମା, ଦେବାଶିଷ ମିଶ୍ରାଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ଜି. ଭଗତ, ରଣବୀର ଯାଦବ ଏବଂ ରାଜୀବ ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ କିପରି ଅନୁମତି ରାଜର ଲାଭ ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988 ର ଧାରା 80 ଅନୁଯାୟୀ ସଂସଦ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଚଳିତ ଉଦାରୀକୃତ ନୀତି ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାକୁ ଏତାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଆମ ମତରେ, ଜଡ଼ିତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଜଗଦୀପ ସିଂହ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଜାଗିର ଚାନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି, [2001] 8 SCC437 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇସାରିଛି । ତଥାପି, ପ୍ରତିଯୋଗିତାକୁ ଏତାଇବା ଏବଂ ମିନି-ବସ୍ ଚଳାଇବାର ସୁବିଧା ପାଇବା ପାଇଁ, ଅନୁମତି ଥିବା ଚାଳକମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ତଥା ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏହା ଗୋଟିଏ ଆବେଦନର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ । ସୁବିଧା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଆମେ SLP (c) ସଂଖ୍ୟା 18207-18209/2001 (ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ମାମଲା) ରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା ଦେଖାନୀ ଆବେଦନର ତଥ୍ୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988ର ଧାରା 80 ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଚଳିତ ଉଦାରୀକୃତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଦଶୁଆ-ଜଲାଲପୁର ଭାୟା ମିଆନି ମାର୍ଗରେ ମିନି-ବସ୍ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କମିଶନର, ପଞ୍ଜାବଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ସେହି ଆବେଦନ 10 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1996ରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ (STAT) ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ 3.4.1997 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତେ କରିବା ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ପଞ୍ଜାବର ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କମିଶନର ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କମିଶନର, ପଞ୍ଜାବ 11.12.1997 ତାରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁଣି ଥରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ (STAT) ପାଖରେ ଏକ ଆବେଦନକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ସେହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ମିନି ବସ୍ ଅନୁମତି ଧାରଣ କରିଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଞ୍ଚାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 16579/1999କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ।

ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସମୂହର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 30 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2000 ତାରିଖରେ ଏକ ସାଧାରଣ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ STAT ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି ମାମଲାକୁ ପୁନଃ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଅନ୍ୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମାମଲା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7085/2001 ଇତ୍ୟାଦି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । [ଜଗଦୀପ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ)] ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାର ବିପରୀତରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ-ମିନି-ବସ୍ ଅନୁମତି ଧାରକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ, ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନାର ଖଣ୍ଡ 7 ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନାର ଖଣ୍ଡ 7 ସହିତ ଧାରା 7-A ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଅନୁସାରେ, ଧାରା-7 ପୂର୍ବ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଭବିଷ୍ୟତର ସମସ୍ତ ମାର୍ଗ ଅପରେଟରଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ସେ ଯୋଜନାର ଖଣ୍ଡ 7 ଏବଂ 7-A କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଏ :-

"7. ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ଖଣ୍ଡ 2, 3 ଏବଂ 4 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମାର୍ଗର ଭବିଷ୍ୟତର ପରିଚାଳକମାନେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମୟ ସମୟରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କିତ ଯାତ୍ରୀ ସଡ଼କ ପରିବହନ ଆବଶ୍ୟକତା ଆଧାରରେ 50: 50 ଅନୁପାତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

7- A. ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ, କୌଣସି ସହର କିମ୍ବା ନଗର କିମ୍ବା ପୌରପାଳିକା ନଥିବା ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରାମ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧ ମୁଖ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ପୌରପାଳିକା କିମ୍ବା ସହର ସହିତ ଏକ ଗ୍ରାମକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ଏକ ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ, ସମୟ ସମୟରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କିତ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ସଡ଼କ ପରିବହନ ଆବଶ୍ୟକତା ଆଧାରରେ ମିନି ବସ୍ ବ୍ୟବହାର ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ।

ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ -

- (e) ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାର୍ଗର ମୋଟ ଲମ୍ବ 25 କିଲୋମିଟରରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ ଏବଂ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ର ମୋଟ ପରିଚାଳନା ପ୍ରତିଦିନ 250 କିଲୋମିଟରରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ ।
- (f) ଜାତୀୟ ରାଜପଥ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥ ଦେଇ ମୋଟ ରାସ୍ତାର ଅଧାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ ।
- (g) ଏହି ମାର୍ଗର ଅତି କମରେ ଗୋଟିଏ ଟର୍ମିନାଲ ଏକ ଗ୍ରାମ ହେବ ଏବଂ ଏଥିରେ ଗୋଟିଏରୁ ଅଧିକ ପୌରପାଳିକା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ଏକ ସହର, ପୌରପାଳିକା କିମ୍ବା ସହରର ପୌର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁଠାରେ ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଭୟ ସମାନ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ସମାନ ସହର, ପୌରପାଳିକା କିମ୍ବା ସହର ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିପାରେ, ଯେପରି ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇପାରେ, ଏବଂ
- (h) ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବ ଯେ ଏପରି ମାର୍ଗ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ନହୁଏ ।"

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ ତ୍ରିପାଠିକ୍ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଯୋଜନା ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା, ମିନି ବସ୍ ପରିଚାଳନାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଖଣ୍ଡ 7 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁପାତ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ -50% ଏବଂ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ପାଇଁ 50% ଏବଂ ସମାନ ନୀତି ଯୋଜନାର ଖଣ୍ଡ 7-A ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।

ଆମ ମତରେ, ଏହି ଉପସ୍ଥାପନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଧାରଣା । ଜଗଦୀପ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ), ଏହି ଦିଗକୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ-

"ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଖଣ୍ଡ ହେଉଛି ଖଣ୍ଡ (7-A) ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲା ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 99 ସହିତ ସଙ୍ଗତ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ତେବେ କେବଳ ଯୋଜନାକୁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ । ଉପରୋକ୍ତ ଯୋଜନାରେ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଖଣ୍ଡ (7-A) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ପରିଚାଳିତ କରାଯିବ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଧାରା 80 (2) ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ କିଛି ଘରୋଇ ପରିଚାଳକର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗ/ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରାଧିକରଣ ସାଧାରଣତଃ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ

କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । "

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ-

(1) ଏକ ଦକ୍ଷ, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ, ମିତବ୍ୟୟୀ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସମନ୍ୱିତ ସଡ଼କ ପରିବହନ ସେବା ଯୋଗାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ;

(2) ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ;

(3) ଯେକୌଣସି ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଏହାର ଅଂଶ ସମ୍ପର୍କରେ ସାଧାରଣତଃ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ସଡ଼କ ପରିବହନ ସେବା ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏବଂ ପରିଚାଳିତ ହେବା ଉଚିତ;

(4) ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବରେ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା;

(5) ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଯୋଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯାହାର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବ

(a) ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସେବାର ପ୍ରକୃତି,

(b) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ମାର୍ଗ, ଏବଂ

(c) ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବରଣୀ;

(6) ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରକାଶ କରିବ

(a) ରାଜ୍ୟର ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା;

(b) ଏପରି ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ମାର୍ଗରେ ପ୍ରସାରିତ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ଅତି କମରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ; ଏବଂ

(c) ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଯେପରି ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ।

ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନଗତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଖଣ୍ଡ 7- A ଉପରେ ଉଦ୍ଧୃତ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ଏକ ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଏହାର ଏକ ଅଂଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ସେବା ପରିଚାଳନା କରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଉକ୍ତ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବ ନାହିଁ, ତେବେ କୌଣସି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହି ଯୋଜନାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଜନହିତରେ ଏକ ଦକ୍ଷ, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ, ମିତବ୍ୟୟୀ ଏବଂ ସଠିକ୍ ସମନ୍ୱିତ ସଡ଼କ ପରିବହନ ସେବା ଯୋଗାଇବା ଉଚିତ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥା ଏପରି ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରି କିଛି ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ଯୋଜନା ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଯୋଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁଥିରେ (a) ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସେବାର ପ୍ରକୃତି; ଏବଂ (b) ପ୍ରସ୍ତାବିତ କ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ମାର୍ଗ ସହିତ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହି ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ଉପାୟ ଦେଇ ଅନୁମତି ରାଜ୍ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ନଚେତ୍ ଧାରା 80 ର ଉପ-ଧାରା (2) ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଫଳ ହେବ । ତେଣୁ, ଖଣ୍ଡ 7 ଏବଂ 7A କୁ ଏକାଠି ପଢିବା ଦ୍ୱାରା, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରାମ କିମ୍ବା ଏକ ସହର କିମ୍ବା ଏକ ପୌରପାଳିକା ସହିତ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଏକ ଗ୍ରାମକୁ ବୁଦ୍ଧ ମୁଖ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏକ ପୌରପାଳିକା କିମ୍ବା ସହର ସହିତ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ମାର୍ଗ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି । ତେଣୁ, ଜଗଦୀପ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଖଣ୍ଡ 7 (A) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 99 ସହିତ ସମାନ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା-ବିଶେଷାଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ମିନି-ବସ୍ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ସାର ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ ଏବଂ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ସ୍ଥିତ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ , ପଞ୍ଜାବ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

S.K.S.

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।